

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 591/2021-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 158/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní o zaplatenie sumy 2 064,98 eur s príslušenstvom vedenom pod sp. zn. 25 Cb 158/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje vysloviť porušenie označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázať mu, aby konal bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadostučinenie v sume 5 000 eur a nahradiť trovy konania. V písomných doplneniach sťažnosti sťažovateľky doručených ústavnému súdu 18. novembra 2021 a približne o týždeň neskôr (26. novembra 2021) od doručenia svojej pôvodnej sťažnosti sťažovateľka navrhla zmenu petitu sťažnosti tak, aby ústavný súd vyslovil aj porušenie základného práva sťažovateľky vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Rovnako

v príčinnej súvislosti s postupom okresného súdu v napadnutom konaní žiada vysloviť aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedených dôvodov tiež navrhla zvýšiť sumu požadovaného primeraného finančného zadost'učinenia na 7 000 eur.

2. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že 18. apríla 2018 podala žalobu o zaplatenie sumy 2 064,98 eur s príslušenstvom. Uvádza, že spor nie je rozhodnutý na súde prvej inštancie ani po vyše troch rokoch a šiestich mesiacoch ani len neprávoplatne (v druhom doplnení sťažnosti sťažovateľka uvádza, že už uplynuli tri roky, sedem mesiacov a osem dní, pozn.). K priebehu napadnutého konania uviedla, že 16. októbra 2018 došlo k vydaniu platobného rozkazu, ktorý však bol z dôvodu podania odporu žalovanou zrušený uznesením z 21. novembra 2018. Následne bolo určených sedem pojednávanií (sťažovateľka uviedla jednotlivé dátumy, pozn.), čo považuje za extrémny počet. V nadväznosti na to uviedla, že je určený termín pojednávania na 25. október 2021.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Predmetom preskúmania konania o ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vzhľadom na obsah sťažností a neobvyklý počet nariadených pojednávanií ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zisťoval relevantné skutočnosti pre posúdenie priebehu napadnutého konania. Z informácií poskytnutých okresným súdom vyplýva, že sťažovateľka podala návrh na vydanie platobného rozkazu 18. apríla 2018, ktorý bol vydaný 16. októbra 2018 a zrušený z dôvodu podania odporu žalovanou 21. novembra 2018. Prvé pojednávanie vo veci samej nariadené na 31. október 2019 bolo odročené z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti žalovanej strany. Dňa 28. novembra 2019 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na základe návrhu oboch strán na účel pokusu o uzavretie zmiery. Keďže k uzavretiu zmiery nedošlo, ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 3. februára 2020, ktoré však bolo odročené z dôvodu, že obe strany navrhli doplnenie dokazovania výsluchom svedkov. Pojednávanie určené na 25. máj 2020 bolo odročené z dôvodu ospravedlnenej neúčasti žalovaného a rovnako aj neúčasti svedka na jeho strane z dôvodu ich práceneschopnosti. Ďalšie pojednávanie uskutočnené 17. septembra 2020 bolo odročené na účel ďalšieho dokazovania (žalovaný navrhol uskutočniť výsluch ďalšieho svedka, pozn.). Okresný súd termín pojednávania určený na 25. marec 2021 bol nútený odročiť z dôvodu pandemickej situácie, keďže strany konania nedali súhlas na prerokovanie a rozhodnutie veci v ich neprítomnosti. Ďalšie pojednávanie určené na 24. jún 2021 bolo odročené pre ospravedlnenú neúčast' žalovaného. Dosiaľ posledné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 25. októbra 2021 a bolo odročené na účel prednesenia záverečných stanovísk strán sporu.

4. Ústavný súd, vychádzajúc z opísaného priebehu napadnutého konania, dôvodov odročenia jednotlivých pojednávanií, štádium rozhodovania, zohľadňujúc pandemickú situáciu a postoj strán sporu, konštatuje, že doterajší priebeh konania aj napriek doterajšej dĺžke nenasvedčuje, že by v ňom dochádzalo k zbytočným priet'ahom. Ani doterajšia dĺžka napadnutého konania (tri roky a sedem mesiacov) sama osebe nepostačuje pre prijatie záveru, že v okolnostiach veci ide o neprimeranú dĺžku napadnutého konania, a to najmä v kontexte skutočnosti,

že aj sťažovateľka súhlasila s odročením pojednávania na účel pokusu o zmier, ako aj skutočnosti, že bolo potrebné vykonať dokazovanie, ktoré skôr nasvedčuje tomu, že nejde o skutkovo a právne jednoduchú vec tak, ako sa snaží prezentovať sťažovateľka. Uvedené podľa názoru ústavného súdu potvrdzuje aj skutočnosť, že strany napadnutého konania aj napriek pomerne nízkej hodnote sporu ani počas pretrvávania pandémie COVID-19 nesúhlasili s prerokovaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Okresný súd za daných okolností veci musel rešpektovať vôľu strán napadnutého konania a pojednávanie bol nútený odročiť. Pokiaľ ide o odročenie pojednávania z dôvodu ospravedlnenej účasti žalovanej strany z dôvodu práceneschopnosti, ústavný súd, zohľadňujúc pandemickú situáciu, konštatuje, že nepovažoval za preukázané, že by v prerokúvanej veci šlo o obštrukčné správanie, na ktoré mal okresný súd reagovať prijatím primeraných opatrení. Zároveň dodáva, že za odročenie určených termínov pojednávania z dôvodu ospravedlnenej neúčasti (práceneschopnosti, pozn.) niektorej zo strán sporu veci okresný súd nemôže niesť zodpovednosť.

5. Všetky uvedené okolnosti veci mali podľa názoru ústavného súdu za následok predĺženie rozhodovania vo veci sťažovateľky z objektívnych príčin, prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, ktorú v dôsledku týchto objektívnych skutočností nemožno považovať za excesívnu v tom zmysle, že by umožňovalo ústavnému súdu po prijatí sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie spravodlivo a dôvodne dospieť k záveru o porušení označených práv sťažovateľky.

6. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Keďže sťažovateľka porušenie svojich ostatných označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a dodatkového protokolu argumentačne odvádzala od porušenia práv na prerokovanie veci v primeranej lehote, ústavný súd aj túto časť sťažnosti sťažovateľky rovnako odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

8. V dôsledku konštatovania zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu